

Đi oách (#2)

An Hoang Trung Tuong 2009-04-18 20:22

Page: 1

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

(Phần 1 xem ở đây)

Dong vận tới một tiệm spa to oành phố Công Sở, Trung Tướng hỏi lễ tân kiêm bà chủ, đây oách không em? Bà chủ bầu, chỗ em mới chỉ oách nữ thôi anh. Trung Tướng bầu, ô-kê, là vận anh oách, giá mú thế nầu em? Bà chủ bầu, trăm năm mười ngàn tuyền thân anh, oách cả lỗ tai luôn.

Trung Tướng bầu, ô-kê nầu vưỡn đề, anh oách cái ý thôi, không oách tai. Bà chủ cười, anh chiều chị thế. Trung Tướng bầu, gái nầu chả thích chồng yêu, liền bà đi oách chồng chiều quanh năm.

Bà chủ hồ hồ, bầu, anh đưa chị lên gác anh, tầng hai mé trái, Trà Mi đón khách em. Cô bé chắc tên Trà Mi dạ thật vang.

Trung Tướng nhắc bà chủ, anh phải ngồi xem vận anh oách nhế, nó nhát không dám nằm một mình nhế.

Bà chủ trợn mắt, không được anh, phòng oách chung nhiều người, anh chờ tí thôi anh.

Trung Tướng quay đít liền, không ổn, anh cần xem vận anh oách.

Lại dong con vận tới một tiệm spa khác phố Ngang Trái, thì bọn ở đây bầu ô-kê, anh xem thoải mái, chị vừa thơm anh vừa oách cũng ô-kê. Giá khuyến mại chín mười ngàn.

Phòng oách Ngang Trái là phòng spa kiêm mát-xa kiêm cái điều gì nữa ý, có mỗi quả giường con rải ga trắng. Trung Tướng cứ tưởng nó phải

giống cái phòng đẻ hoặc chí ít phòng nạo thai, có ghế banh chân chuyên dụng, có máy oách có thuốc tê, này khác. Mất mẹ cảm tình.

Cô kỹ sư oách hỏi con vện, chị oách chỗ nào? Trung Tướng bầu, oách chỗ ý trước thôi em.

Kỹ sư bầu, anh làm nách luôn đỡ phí. Trung Tướng lắc đầu.

Kỹ sư lại hỏi, anh oách bi-ki-ni hay oách nhẫn?

Trung Tướng thắc mắc, oách bi-ki-ni là sâu, oách nhẫn là sâu?

Kỹ sư giải thích oách nhẫn là vật trụi lông các thể loại, không chứa cọng mẹ nàu, còn oách bi-ki-ni là vật lông đủ để mặc bi-ki-ni không bị lòi tói.

Trung Tướng bầu oách nhẫn. Con vện bầu oách bi-ki-ni. Oách nhẫn anh đi mà oách.

Rốt cuộc Trung Tướng đồng ý oách bi-ki-ni.

Con vện trút váy, định cởi luôn xi-líp, kỹ sư ngăn, khỏi cởi quần lót chị ời.

Kỹ sư vén mép xi-líp con vện, rùi dán hai miếng băng xanh xanh hai bên môi bướm nó. Chờ dăm phút, kỹ sư giật băng oách oách hai phát, lông bám băng nhằng nhịt, bướm con vện ửng hồng. Bôi tí thuốc mỡ nữa, xong phin.

Kiểm chín mươi ngàn dễ điều chịu.

(@2008)

COMMENTS

[An Hoang Trung Tuong \(2009-04-20 11:03\) #8](#)

@ Văn Tiên Sinh và các binh sĩ

Bài này là phóng sự chính thống, nên đừng ý tứ Trung Tướng gởi gắm vào nó cũng ít hơn các thể loại khác, chủ yếu là chiến tải một vài vườn đề núi cộm nho nhỏ thôi. Chi bộ đọc bài thì nhớ ngó xem nó nằm trong folder nàu nhể.

Các vườn đề của Đi Oách rất giản dị:

- Giới thiệu một xu hướng thời trang mới của phái nữ, có vẻ không hợp lắm với văn hóa bốn ngàn năm Lừa, là phong trào nâng cấp Em Bé. Từ nhẹ nhàng như đi oách, cho tới nặng nề như cắt mép trong, thu ống, ruộm môi hồng..

- Mô tả phong cách kiếm tiền của các dịch vụ thuộc loại nhạy cảm, nghĩa là chưa được trung ương khuyến khích, có thể bị công an hốt bất cứ lúc nàu, dù không bị pháp luật cấm. Dán hai miếng băng bướm mà vùi khách 90 ngàn thậm chí 150 ngàn đồng, thì quá như ăn cướp, trong khi cắt cả một quả đầu đình chỉ tốn 20 ngàn. Lúc nàu Trung Tướng bớt các phóng sự về đi hát Tay Vin một buổi tốn 10 triệu để chi bộ thấy rõ hơn.